

Forfatter: Jacobsen, J. P.

Titel: Udrag fra DAGBOGSOPTEGNELSER OG STRØTANKER

Citation: Jacobsen, J. P.: "Samlede Værker III Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup", i Jacobsen, J. P.: *Samlede Værker III Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup*, udg. af Morten Borup ; Georg Christensen , 1924-29, s. 24. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacob03val-shoot-idm139892128664512/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker III Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup

Der var en Mand der tog engelsk Salt og gik didhen hvor Saltet drev ham. Den næste Dag var der Intet tilbage af ham; kun hans Hat og Støvler saaes. Det er latterligt og dog saa uendelig vemodigt. Holdt Pantheismen Myther saa maatte denne være dens Mythe par preference. Hellere vilde jeg være Forfatter til denne Anecdote end til alle Hertzes „Dramatiske Arbejder“. Aldrig har det Lavcomiske rummet noget mere Ophøjet. Der kunde skrives risstærke Bind om dette.

Paa Sirius levede for Aartusinder siden et lykkeligt Folk. De havde naaet det Højeste Livet kunde drives til. En Morgen var Klodens ædlest og største Mænd forsamlede, da rejste en Yngling sig og talte: Vor Old er lykkelig, maaske kan en end lykkeligere komme, maaske ikke. Den Slægt, der nu lever, kan bare en Tid; men maaske ville de Bedste En efter En gaa bort og en Ringere komme i deres Sted. Vi kunne bare et Liv. Lad os Alle dø paa en Gang; sammen kunne vi fange Lykke i det andet Liv. — Og disse Ord gik med Lynets Fart Sirius rundt, og da Aftenstunden kom sprang hver Sjæl paa Kloden i Havet, med Digternes skjønneste Ord paa Læben og Vismændenes dybeste Tanker i Sindet. Derfor glimter Sirius saa stolt fra Himlen med alle Farver vuggende paa sine Straaler.

Der var et Par Elskende, der nøde Sandhedens højeste sammen, men i det sand-